

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 24. října 2017 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jiřiny Říhové a přísedících Jany Halwigerové a Mgr. Stanislava Švarce **t a k t o** :

Obžalovaný

P ■ P ■,

nar. ■ v Rakovníku, bytem ■, ■, zdržuje se na adrese ■, ■,

je v i n e n , ž e

v době nejméně od října 2014 do 29. 11. 2015, vyjma měsíce února 2015, v Kladně na adresách ■, na ubytovně ■, na ubytovně ■, v ul. ■, v Kladně v ul. ■ a v ul. ■ čp. ■, v bytě č. ■, opakovaně slovně napadl svoji přítelkyni, poškozenou A ■ P ■, s níž žil ve společné domácnosti tak, že jí vulgárně nadával, omezoval ji v kontaktu s přáteli, rovněž jí v několika případech bránil odejít ven z bytu, koncem měsíce října 2014 ji v pronajatém bytě v Kladně, tř. ■ slovně urážel za to,

že se setkala s přáteli, na konci měsíce října 2014 ji poprvé fyzicky napadl tak, že ji udeřil pěstmi do zad tak silně, že se udeřila ústy o koleno a prokousla si spodní ret, dále ji v tomto období několikrát napadl bitím do nohou, rukou a zad, házel po ní věcmi z vybavení domácnosti, obrazy nebo obuv, odhazoval ji na nábytek, jeho jednání vyvrcholilo dne 29.11. 2015 v době kolem 20.00 hodiny v pronajatém bytě v ul. [REDAKCE] v Kladně, kdy ji napadal nejprve slovně, poté ji chytil a odhodil na dveře, když upadla na bok, udeřil ji pěstí do těla, kopl do kolene a několikrát ji udeřil fackou a pěstí do hlavy, v důsledku tohoto napadení poškozená utrpěla otok a podkožní krevní výron na levém koleni a podkožní krevní výron pravého ramene,

t e d y týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a takový čin páchal delší dobu,

č í m ž s p á c h a l

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **24 (dvaceti čtyř) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se mu výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **24 (dvacet čtyři) měsíců**.

O d ů v o d n ě n í :

Po dokazování provedeném v přípravném řízení a u hlavního líčení vzal soud za prokázaný skutkový děj popsany ve výroku rozsudku.

Obžalovaný P. P. v přípravném řízení využil svého práva a k věci nevypovídal. V rámci vazebního zasedání 2. 12. 2015 vypověděl, že je vinen a lituje toho, co udělal. Od října 2014 do vazebního zasedání ve všech bydlištích nadával poškozené, která byla jeho přítelkyní a omezoval ji. V bytě na třídě ji kopal, škrtil a bil pěstmi do zad. Vše se stalo, jak je uvedeno.

U hlavního líčení obžalovaný P. P. vypověděl, že v době od října 2014 do 29. 11. 2015 žil s A. P. v jedné domácnosti. Žili spolu na v ubytovně, v ubytovně, v bytě v Kladně, což je bydliště kamaráda, tam se scházeli. V ulici v Kladně spolu bydleli. Tolik adres vystřídali proto, že nechodili do práce a všechno jim platila matka obžalovaného. Obžalovaný neměl dostatek finančních prostředků občas na udržení bydliště, když hrozilo, že majitel bude chtít nájemné, tak se zpravidla odstěhovali někam jinam. A. P. také neměla žádné peníze. S přítelkyní si nadávali, hádali se, ona to opětovala. Takové soužití bylo společné. Je pravda, že jí vulgárně nadával. Říkal jí „krávo a blbko“. Není pravda, že by ji omezoval v kontaktech s přáteli. Nebránil jí, ani jí nikdy neříkal, aby někam chodila či nechodila. Není pravda, že by jí bránil odejít ven z bytu. Měli každý své klíče vždy od každého bydliště. Bydleli každý za sebe. Koncem října 2014 v ji slovně neurážel za to, že se setkala s přáteli. Na konci října 2014 ji fyzicky neudeřil, to se nestalo. Žádný konflikt v tomto období nebyl. Nenapadl ji bitím do rukou, nohou či zad, nemlátil ji. Možná po poškozené hodil botu. Na nábytek poškozenou neodhazoval. 29. 11. 2015 v Amálské ulici se hádali, je pravda, že poškozenou slovně napadal, už si nepamatuje, co jí říkal. Nechytil ji a neodhodil na dveře, ani ji neudeřil pěstí do těla, nekopl do kolene, neudeřil pěstí ani do hlavy, ani nikam jinam, to se nestalo. O podkožním výronu ramene neví, neví, zda takové zranění někdy měla. Nic takového mu neukazovala. 29. 11. 2015 se rozešli. Když ho však pustili z vazby, tak mu poškozená napsala, ať za ní přijde, byl tam asi týden, pak ho udala znovu. Požádala o soudní zákaz a od té doby se neviděli. V souvislosti s A. P. žádné další trestní stíhání ani přestupkové řízení neměl. Neví o tom, že by se nechala ošetřit u svého ošetřujícího lékaře, naopak má papír o tom, že u svého obvodního lékaře nikdy nebyla a na nic si nestěžovala. Pokud byla obžalovanému předložena výpověď z vazebního zasedání tak, jak je popsána shora, obžalovaný

uváděl, že se přiznal proto, že se bál vazby. Obhájce mu řekl, že možná nepůjde do vazby, když se přizná k té obraně, je to polehčující okolnost, protože svědkyně bude vždy brána, že vypovídá vždycky pravdu a on bude brán tak, že nemluví pravdu. Tak jako tak půjde do vazby, ale jiná možnost, kdy do vazby nepůjde, je, že se přizná. Přiznal se proto, že mu to poradil obhájce. Je pravda, že v době soužití s poškozenou užíval pervitin. Ten inhaloval. Užíval ho tak třikrát týdně. Peníze na nákup bral z brigád a od matky. Poškozená s ním také užívala pervitin a marihuanu, ta pervitin šňupala. Kde brala finanční prostředky na pervitin, to neví, on jí pervitin neposkytoval. Jejich soužití v žalovaném období by popisoval jako typický feťácký vztah, neměli špatné soužití, v podstatě nic nedělali, všechno platila matka obžalovaného. Rodiče řekli poškozené, že jí nic platit nebudou, když bude žít s obžalovaným. Byt byl psaný na poškozenou, nájem platil on, nemohli se dohodnout, kdo odejde. Na poškozené v době soužití viděl modřiny možná na koleni, ty měla často, ale obžalovaný neví od čeho. Když spolu žili, hádali se kvůli tomu, že poškozená nepracuje a kvůli penězům. V současné době se nevidají a žádný kontakt nemají. Obžalovaný má vztah se S. B. a čekají dítě. Žijí spolu ve společné domácnosti. V době, kdy žil s poškozenou a užívala návykové látky, tak když byla pod vlivem drog, tak se s obžalovaným hádala. Rodičům říkala něco jiného, než se dělo ve skutečnosti, aby se o ni zajímali a starali. Neví, proč se poškozené nechtělo pracovat, měla spíše problémy s kolektivem.

Z popisu výpovědi obžalovaného, zejména části jeho výpovědi, kterou učinil u vazebního zasedání, je zřejmé, že obžalovaný se v podstatě k účasti na skutkovém ději popsaném ve výroku rozsudku částečně doznával. Nejen doznával soužití s poškozenou v rozhodné době a na rozhodných místech, ale i skutečnost, že poškozené nadával, omezoval ji a v bytě na třídě ji kopal, škrtil a bil pěstmi do zad. Pokud pak u hlavního líčení obžalovaný uváděl, že takto vypovídal na radu obhájce, soud posuzuje tuto obhajobu obžalovaného za účelovou, učiněnou ve snaze vyhnout se následkům trestního stíhání poté, co si obžalovaný uvědomil, že u vazebního zasedání se v podstatě k trestné činnosti částečně doznal. Proč by se obžalovaný doznával k něčemu, co neudělal, to mu jistě jeho obhájce neradil!

Z účasti na skutkovém ději popsaném ve výroku rozsudku byl obžalovaný usvědčován především výpovědí poškozené A. P.

Tato svědkyně v průběhu přípravného řízení vypověděla, že se s obžalovaným seznámili v srpnu roku 2014. Od září roku 2014 spolu začali bydlet jako druh a družka. Ve společné domácnosti žili až do 29.11. 2015. Bydleli spolu v Kladně v několika podnájmech. Nájem hradila většinou matka obžalovaného. Dále uvedla, že oba byli během jejich soužití uživateli pervitinu, každý si ho sháněl sám. Od října roku 2014 se obžalovaný začal k ní chovat špatně. Nejprve ji začal slovně urážet, vyčítal jí, že se stýká se svými známými, rovněž jí v několika případech bránil odejít z bytu. Na konci měsíce října 2014 ji poprvé fyzicky napadl. Uhodil ji pěstí do zad, až se udeřila o koleno a prokousla si ret. I později ji začal fyzicky napadat, napadal ji i dvakrát týdně. Většinou ji napadal úderem pěstí, které směřovaly do zad a nohou, rovněž ji škrtil. Obžalovaný hrál hrací automaty. Když na hracích automatech prohrál peníze, házel po ní různé předměty z vybavení domácnosti, obrazy nebo boty. V lednu 2015 se jejich soužití zhoršilo. Proto se v únoru na měsíc od obžalovaného odstěhovala, bydlela v azylovém domě. Pak se k obžalovanému vrátila zpět, neboť jí slíbil, že se jeho chování zlepší. To se však nestalo. Po smrti matky obžalovaného se jeho chování vůči ní zhoršilo. Lékařské ošetření vyhledala v jednom případě, když utrpěla zhmoždění kolene. Dále uvedla, že fyzickou likvidací jí obžalovaný nikdy nevyhrožoval.

Poškozená A. P. u hlavního líčení potvrdila účast obžalovaného na skutkovém ději tak, jak je popsán ve výroku rozsudku a vypověděla v podstatě shodně jako v přípravném řízení, že v době od října 2014 do 29. 11. 2015 byla přítelkyní a družkou obžalovaného. Vztah oficiálně ukončili 29. 11. 2015, ale kontakt udržovali do května 2016. Obžalovaný jí nadával, zakazoval kontakt s přáteli, fyzicky ji napadal. V uvedené době spolu žili v Kladně, třída [redacted], na ubytovně [redacted], na ubytovně [redacted], v ulici [redacted], tam spolu bydleli. Pobytu měnili tak často proto, že neplatili nájem. Obžalovaný jí nadával, že je fetišká kunda, co spí s cikánama, že je kráva, že je debil, že je negramotná. Obžalovaný ji obviňoval z toho, že nejde za kamarády proto, aby s nimi kamarádila, ale že se s nimi jde vyspat, když nesouhlasila, tak ji vyhodil. Usoudila, že je lepší přerušit s obžalovaným kontakt. K topení ji obžalovaný doma nepřivazoval. Bylo tam fyzické napadání, takže úplně odejít nemohla. Když se hodně snažila, tak

s modřinami odešla. Obžalovaný ji fyzicky napadal, kopal ji, mlátil ji pěstmi. Pokaždé, když se dostala ke dveřím, zabraňoval ji vyjít, vzal ji, odhodil ji na dveře, koncem října 2014 ji v bytě [REDAKCE] slovně urážel za to, že se setkala s přáteli, urážel ji tím, že je děvka, co chrápe s cikánama, že jediné, co dělá je, že chodí fetovat. Brala drogy, nyní už ne. Na konci října ji napadl tak, že ji uhodil tak silně, že se uhodila ústy o koleno a prokousla si spodní ret. Stalo se to, pokoušela se odejít z bytu. Obžalovaný ji škrtil, vyhrožoval jí pěstmi, stála na schodech, uhodil ji tak silně, že zakopla a rozbila si ret. Lékařské ošetření nevyhledala. V tomto období ji obžalovaný napadal několikrát bitím do nohou, rukou a zad. První lékařskou pomoc vyhledala, až když bydleli na Amálce. Obžalovaný ji kopnul do zad tak silně, že sotva chodila, prostě to bolelo, bála se, že s tím něco má. Nechala se ošetřit a zjistili, že jde o pohmožděninu. Nahlásila, že jí to způsobil obžalovaný. Stalo se, že obžalovaný po ní házel věci z vybavení domácnosti, obrazy, obuv, stalo se to vícekrát. Dělal to proto, že byl agresivní. Odhazoval ji na nábytek, to se také stalo. Byl agresivní. K dotazu, proč od něho poškozená neodešla, uvedla, že pořád měla nějakou naději, že se to změní. Úplně odejít nebylo jednoduché, snažila se odejít jednou, to se odstěhovala do azylového domu v Dubí. To bylo v únoru 2015. 29. 11. 2015 ji napadal obžalovaný nejprve slovně, pak ji chytil a odhodil na dveře. To se stalo proto, že si z hlavy nepamatovala, jak se dělají palačinky. Když upadla na bok, udeřil ji pěstí do těla, kopl do kolene a několikrát jí vlepil facku a pěstí do hlavy. Nejdříve šla domů za rodiči a ti jí řekli, že by měla jít na policii a z policie šla do nemocnice. V důsledku napadení obžalovaného utrpěla otok a podkožní krevní výron na levém kolenu a podkožní krevní výron pravého ramene. To zjistili v nemocnici. Že nechce s obžalovaným být, se rozhodla v listopadu 2015. Definitivně se pak rozhodla v květnu 2016. Matka obžalovaného jim platila nájem a nakupovala jídlo. Zemřela v říjnu roku 2015. Matka obžalovaného měla velký vliv na jejich soužití, byla jim velkou psychickou oporou. Dluhy neplatila, nájem ano. Rodiče poškozené se k jejich vztahu s obžalovaným nijak neměli, nepodporovali je. Od obžalovaného neodešla dříve proto, že ho měla ráda i za té situace, nakonec to šla oznámit na policii proto, že už toho bylo moc. Brala pervitin, užívala ho nosem jedenkrát až dvakrát denně. Měla podporu, občas dostávala výplatu. Po pervitinu nespí, hubne, nejí, užívala ho proto, že ji to bavilo. V současné době žádné návykové látky neužívá. Považuje se za týranou.

Z popisu výpovědí poškozené A ■■■ P ■■■ je zjevné to, co je popsáno shora, že jsou vůči obžalovanému jednoznačně usvědčující. Poškozená jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení vylíčila skutkový děj tak, jak je popsán ve výroku rozsudku. Její výpovědi považuje soud za zcela věrohodné, učiněné v souladu se skutečností, nejen proto, že poškozená vylíčila skutkový děj shodně jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení, ale především proto, že výpovědi poškozené byly učiněny i v souladu s dalšími důkazy, které byly ve věci obžalovaného provedeny a v neposlední řadě jsou v souladu s doznáním obžalovaného tak, jak ho učinil u vazebního zasedání.

Takto výpovědi poškozené jsou v souladu s výpovědí svědkyně S ■■■ B ■■■, která byla vyslechnuta pouze v přípravném řízení, neboť k hlavnímu líčení byla pro soud nedosažitelná. Tato svědkyně potvrdila, že s poškozenou kamarádila asi jeden a půl roku. A ■■■ P ■■■ byla uživatelkou pervitinu a marihuany. Ví o tom, že žila s obžalovaným P ■■■. Někdy v průběhu září 2015 viděla na poškozené modřiny na obou stehnech. Poškozená měla oblečeny kraťasy, říkala, že ji obžalovaný uhodil. Svědkyně radila poškozené, aby domů za obžalovaným nechodila. Poškozená v té době nepracovala stejně jako obžalovaný, finančně je podporovala matka obžalovaného. V jednom případě byla přítomna tomu, že obžalovaný poškozené řekl, že je „píča“. Během zimy 2015 obžalovanému zemřela matka a oba přišli o finanční podporu z její strany.

Svědkyně B ■■■ tedy potvrdila, že jí poškozená líčila, že obžalovaný ji fyzicky napadá a sama svědkyně důsledky fyzického napadání poškozené ze strany obžalovaného viděla, neboť viděla v průběhu září 2015 na poškozené modřiny na obou stehnech, protože měla oblečené kraťasy. O tom jí poškozená řekla, že ji obžalovaný uhodil. Navíc svědkyně potvrdila, že obžalovaný vůči poškozené užíval vulgární výrazy, slyšela, že ji nazývá píčou.

Věrohodnost výpovědí poškozené A ■■■ P ■■■ byla potvrzována i výpověďmi svědkyně P ■■■ P ■■■, matky poškozené. Tato v přípravném řízení vypověděla, že dcera se koncem léta 2015 seznámila s obžalovaným. Dceru předtím vyhodili z domu, byla uživatelkou drog. Brala marihuanu. Od září do prosince 2013 byla dcera v protidrogové komunitě. Pak byla nějakou

dobu na ulici. Poté nějakou dobu žila v protidrogové komunitě v Kladně – Dubí. V té době neměla s dcerou téměř žádný kontakt. Začaly se vídat až v roce 2015, když dcera začala shánět zaměstnání a potřebovala koupit oblečení. Když byla s dcerou v obchodě v převlékací kabině, všimla si, že má červená záda. Dcera se jí svěřila, že ji obžalovaný měl kopnout do zad. Dále se jí svěřila, že ji v několika případech fyzicky napadl.

U hlavního líčení svědkyně P. P. svoji výpověď z přípravného řízení potvrdila a uvedla, že oni jako rodiče nesouhlasili se způsobem života své dcery. Stýkali se s ní, ale minimálně. Ona o svém životě ani moc mluvit nechtěla, prý jim nechtěla dělat bolest. Neshodli se vlastně na ničem. Vždycky, když se setkali, tak se spíše pohádali. Ví, že dcera byla u lékaře, nevzpomene si, kdy to bylo, bylo to v listopadu, ale i dva měsíce předtím, někdy v létě. Ví to proto, že jí dávala sto korun na to, aby mohla zaplatit poplatek. Dcera říkala, že jí bolí záda. Dcera se jí svěřila s tím, že ji obžalovaný vulgárně nadává, dcera jí řekla, že ji obžalovaný bije. Ptala se na to třeba, když přišla a měla na sobě silnou vrstvu make-upu nebo se svědkyni zdálo, že je špinavá nebo se jí ptala, co to má na obličeji a ona říkala, že je špinavá. Že ji obžalovaný bije, to se dozvěděla v listopadu. Dozvěděla se to od dcery. Že spolu žijí a berou drogy, to tušila, nevěděla to jistě. Nesouhlasila s jejím způsobem života. Věděla, že brala drogy předtím, předtím byla i v protidrogové komunitě. Nechtěla studovat, chtěla si žít podle svého. Až v listopadu ji dcera poprosila, zda by se k ní mohla vrátit, že už s obžalovaným nechce žít. Obžalovaného dcera nikdy nepřivedla, oni jako rodiče vztah žádným způsobem nepodporovali, nesouhlasili s ním a neměli zájem se s obžalovaným setkávat. Neposlechla žádnou radu, kterou jí dávali. Byla v té době zletilá, chtěla žít sama, takže se už pak nezajímali, jak se protlouká. V současné době je přesvědčená, že dcera již drogy nebere, začala chodit do práce, částečně žila u nich, částečně pobývala v cizině.

Z popisu výpovědí svědkyně P. P. je zjevné, že i ona viděla na poškozené známky fyzického násilí a od poškozené se i dozvěděla, že známky fyzického násilí jí způsobil obžalovaný P. P., se kterým

poškozená žila. Způsobil jí je fyzickým napadáním. Dcera se svědkyni i svěřovala s tím, že obžalovaný jí i hrubě nadává.

Dále byla věrohodnost výpovědí poškozené A■■■■ P■■■■ potvrzována a obžalovaný byl z trestné činnosti usvědčován výpovědí svědka D■■■■ P■■■■, otce poškozené. Tento svědek v přípravném řízení vypověděl, že věděl o tom, že dcera má vztah s obžalovaným. Obžalovaného viděl asi dvakrát nebo třikrát. S tímto jejím vztahem nesouhlasil. Dcera byla v minulosti uživatelkou drog, kouřila hlavně marihuanu. Obžalovaný měl být také uživatelem drog, toto mu sdělila dcera. Během roku 2015 si mu dcera stěžovala, že ji obžalovaný psychicky a fyzicky týrá. Na podzim s ní byli na pohotovosti. Dcera jim řekla, že ji v průběhu roku 2015 asi třikrát až čtyřikrát napadl. Také ji měl urážet vulgárními výrazy, někdy ji odmítal pustit ven z bytu. V listopadu 2015 přišla poškozená domů s tím, že byla obžalovaným znovu zbita. S dcerou šel na policii učinit trestní oznámení.

U hlavního líčení svědek D■■■■ P■■■■ svou výpověď z přípravného řízení potvrdil, uváděl, že v době, kdy dcera žila s obžalovaným, se s rodiči nestýkala, nějaký vztah udržovala a v rámci něho ze začátku si na vztah s obžalovaným nestěžovala, ale pak už ano. Stěžovala si na něj kvůli domácímu násilí. Dcera od něj neodešla proto, že na něm byla nějakým způsobem závislá, to se u týraných žen stává, že nedokáží odejít. Radil jí, aby ho opustila, ale ona řekla, že si to vyřeší sama. Nebyla schopná to udělat. Viděl dceru, když ji vezl na pohotovost, že jí obžalovaný způsobil zranění. Bylo to dvakrát, poprvé na policii nešla, podruhé šla. Poprvé to bylo s těmi zády, podruhé to bylo, když šla na policii a poté následovalo předmětné trestní stíhání. Obžalovaný nikdy nemluvil o tom, jak se chová k dceři. V době, kdy žila dcera s obžalovaným, brala drogy, brali je oba dva.

Z popisu výpovědí D■■■■ P■■■■ je opět zjevné, že jsou vůči obžalovanému usvědčující, i svědek Dušan Pospíšil potvrdil, že dcera byla dvakrát v důsledku fyzického napadení v rozhodné době od obžalovaného na ošetření u lékaře, sám ji k lékaři doprovodil. Svědek potvrdil, že poškozená mu

sdělila stejně jako P [REDACTED] P [REDACTED], že poranění, kvůli kterému ji doprovázeli k lékařům, jí způsobil obžalovaný fyzickým násilím.

Ve věci byl vyslýchán ještě svědek M [REDACTED] J [REDACTED], který potvrdil v přípravném řízení i u hlavního líčení, že se znal s obžalovaným i poškozenou. Nikdy nebyl přítomen žádnému konfliktu mezi nimi, poškozená se mu nesvěřovala, že ji měl obžalovaný slovně či fyzicky napadat, modřiny nebo známky poranění na ní nikdy neviděl, ale svědek M [REDACTED] J [REDACTED] potvrdil, že jak obžalovaný, tak poškozená byli uživateli drog. Oba užívali drogy v době, kdy měli spolu vztah a žili spolu.

Kromě shora popsaných důkazů byl obžalovaný z účasti na skutkovém ději popsaném ve výroku rozsudku usvědčován i provedenou prohlídkou těla poškozené dne 1. 12. 2015 včetně pořízené fotodokumentace. Na fotodokumentaci jsou patrné u poškozené hematomy na levém koleni, na levé hýždě, hematomy na pravé paži pod ramenem a odřenina na zádech nad levou lopatkou. Dále je obžalovaný usvědčován dvěma lékařskými zprávami o ošetření poškozené v Oblastní nemocnici Kladno. Dne 18. 8. 2015 poškozená uváděla bolestivost v dolní části zad a pánve, dne 29. 11. 2015 byly u ní zjištěny otoky na levém koleni a pravém rameni.

Popsané důkazy svědčí o skutečnosti, že u poškozené byly nalezeny známky poranění, o kterých poškozená vypověděla, že jí je způsobil obžalovaný v důsledku fyzických útoků tak, jak to vyplývá z popsaných důkazů shora.

Ze zprávy azylového domu v Kladně ze dne 4. 2. 2016 pak soud zjistil, že dne 13. 2. 2015 byla s poškozenou uzavřena smlouva o poskytování sociálních služeb. Smlouva byla ukončena ke dni 20. 3. 2015 pro nepřítomnost poškozené od 17. 3. 2015 bez udání důvodu.

V neposlední řadě svědčí o vině obžalovaného ze spáchání skutkového děje popsaného ve výroku rozsudku znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství. Z tohoto důkazu soud zjistil, že podle lékařské

zprávy ze dne 18. 8. 2015 poškozená udávala subjektivní stesky na pohmatovou bolestivost bederní krajiny. Znalkyně v posudku uvedla, že objektivní známky zevního ani vnitřního zranění v zádové a bederní křížové oblasti patrné nebyly. 29. 11. 2015 byly u poškozené objektivně zjištěny otoky na levém koleni a pravém rameni. Zranění lze charakterizovat jako lehké, nezanechalo žádné trvalé následky. Poranění, které by svědčilo pro tlak na krk a hrtan, u poškozené objektivně zjištěno nebylo.

Z těchto důkazů tedy vyplývá, že poškozená vyhledala lékařské ošetření kvůli dvěma poraněním, které jí způsobil obžalovaný tak, jak o tom poškozená vypovídala a jak je popsáno shora. 29. 11. 2015 byly známky poranění poškozené objektivně zjištěny.

O věrohodnosti výpovědi poškozené neměl soud žádné pochybnosti i s ohledem na skutečnost, že na poškozenou byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví klinické psychologie a znalkyně byla vyslechnuta u hlavního líčení. Znalkyně v obou případech uvedla, že poškozená je sociopatickou osobností s vysokými hladinami naměřených hodnot psychopatologie. Je extrovertovaná, schopna dobře navazovat kontakt, nezávislá na druhých, sebevědomá, ráda experimentuje. V doplnění, které vypracovala znalkyně písemně ke znaleckému posudku v průběhu přípravného řízení i ve své výpovědi před soudem pak znalkyně uvedla, že poškozená je ženou, která dlouhodobě užívala drogy, pohybovala se v prostředí narkomanů a s ohledem na tuto skutečnost nebylo možno hodnotit její specifickou a obecnou věrohodnost. Jednalo se mezi poškozenou a obžalovaným o partnerský vztah dvou drogově závislých, nezralých jedinců. U poškozené nebyly zjištěny znaky týrané osoby.

Závěry psychologického znaleckého posudku, jeho doplňku a výpověď znalkyně nesvědčí tedy o tom, že by výpovědi poškozené měly být posuzovány jako nevěrohodné, naopak odpovídají situaci, která vyplynula z dalších shora popsaných důkazů, zejména svědeckých výpovědí poškozené, jejích rodičů, svědkyně B. [REDAKCE] a svědka J. [REDAKCE]. Z těchto důkazů je zřejmé, že jak obžalovaný, tak poškozená v době soužití skutečně brali drogy, sám

obžalovaný ve své výpovědi soužití s poškozenou charakterizoval jako „feťácké soužití“ a na základě této skutečnosti, která byla zcela nepochybně a jednoznačně zjištěna i znalkyní z odvětví klinické psychologie, tato pak uzavřela, že nebylo možné objektivně hodnotit specifickou a obecnou věrohodnost poškozené. Ta však podle názoru soudu vyplývá ze shora popsaných důkazů tak, jak je shora popsáno. I když znalkyně u poškozené nezjistila znaky týrané osoby, ve své výpovědi před soudem mimo jiné uvedla, že poškozená pokud žila v prostředí, kde jak obžalovaný, tak ona zneužívali drogy. Jednalo se o prostředí, ze kterého se poškozená nemohla vymanit. Jednalo se o situaci, kdy obžalovaný proto, že byl s poškozenou a jel v tom rovněž, ta na něho narážela při každém kroku a kdekoliv. To mohlo být důvodem toho, že poškozená snášela chování obžalovaného tak, jak je popsáno ve výroku rozsudku. Poškozená pokud vypověděla, že jednu dobu nemohla snášet jednání obžalovaného a odstěhovala se do azylového domu, tak z toho je zřejmé, že se z vlivu obžalovaného a od jeho chování, zejména násilností uskutečňovaných vůči ní, chtěla vymanit. Několikrát to zkoušela, ale samotné se jí to zpočátku nedařilo. Učinila i několik pokusů, až naposledy v listopadu 2015 se to poškozené podařilo.

Závěry znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví klinické psychologie mohl soud tedy hodnotit tak, že jsou v souladu s dalšími shora popsányými důkazy, vůči obžalovanému usvědčující.

Na základě shora popsaných skutečností mohl soud učinit závěr, že obžalovaný se dopustil skutku popsaného ve výroku rozsudku, když po dobu popsanou ve výroku rozsudku psychicky a fyzicky týral svoji družku, poškozenou A■■■■ P■■■■■■■■■■, s níž žil ve společné domácnosti tak, že ji zejména opakovaně slovně napadal vulgárními výrazy, zakazoval jí stýkat se s přáteli, v několika případech ji odmítal pustit ven z bytu, opakovaně ji fyzicky napadal tak, že ji bil do hlavy, zad a dalších částí těla a házel po ní v bytě různé předměty z vybavení domácnosti, obrazy nebo obuv. Obžalovaný tak zacházel s poškozenou hrubým a ponižujícím způsobem a vyvolával v ní strach, přičemž poškozená toto jednání pociťovala jako křivdu. Obžalovaný tak svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločinu týrání osoby žijící ve

společném obydlí podle § 199 odst. 1 a odst. 2 písm. d) trestního zákoníku. Týral osobu blízkou žijící s ním ve společné domácnosti a páchal takový čin delší dobu.

Ve věci obžalovaného byl vypracován ještě znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Ze znaleckého posudku z odvětví psychiatrie a z výpovědi znalce MUDr. Ladislava Procházky soud zjistil, že obžalovaný se skutkového děje dopustil za stavu, kdy byl postižen pouze trvalou a léčebně neovlivnitelnou vadou osobnosti, která se nazývá disociální porucha osobnosti a která se projevuje nepříznivými povahovými rysy (postojem nezodpovědnosti vůči společenským normám, neschopností udržet trvalé vztahy při schopnosti vztahy bez nesnází vytvářet, zvýšenou povolností vůči sobě, nezdrženlivostí a nestálostí). Vada osobnosti neměla forenzně významný vliv na jeho jednání. Obžalovaný netrpěl chorobnou agresivitou, nebyl postižen sexuální deviací. V důsledku nepříznivých povahových vlastností (zvláště v důsledku své povahové nezdrženlivosti, nekázně a nerozvážnosti) zneužíval obžalovaný návykovou psychotropní látku pervitin. Chorobná závislost na pervitinu se však u něj nevytvořila. Znal účinky pervitinu na svou osobu, byl schopen zdržet se jeho zneužívání. Chorobná závislost na pervitinu se u obžalovaného nevytvořila. V době páchání trestné činnosti byly rozpoznávací schopnosti obžalovaného zachované. Disociální porucha osobnosti ani eventuální intoxikace pervitinem neměly vliv na rozpoznávací schopnosti obžalovaného. Užitím pervitinu byly ovládací schopnosti obžalovaného sníženy mírně, forenzně nepodstatně. Obžalovaný znal účinky pervitinu na svoji osobu a byl schopen zdržet se jeho užívání. Obžalovaný se trestné činnosti nedopustil z chorobné motivace. Intoxikace pervitinem pouze odbrzdila jeho zábrany k disociálnímu jednání v rámci jeho poruchy osobnosti.

Shora popsané závěry znalce psychiatra hodnotil soud tak, že vypovídají o tom, že obžalovaný se trestné činnosti tak, jak je popsána shora, dopustil ve stavu plné trestní odpovědnosti.

Společenská škodlivost jednání obžalovaného spočívá v porušení zájmu společnosti na ochraně svobodného rozhodování se o životě, vztazích, na ochraně zdraví a života osob.

Při ukládání trestu obžalovanému přihlížel soud jako k přítěžující okolnosti ke skutečnosti, že obžalovaný se trestné činnosti dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení. Nicméně jednalo se o odsouzení pro trestnou činnost zcela jiného charakteru, než je ta, za kterou soud v předmětné trestní věci trest obžalovanému ukládá. Obžalovaný byl v minulosti dvakrát postižen pro přestupky, ale již před značně dlouhou dobou a pro jednání, které nesouviselo se soužitím obžalovaného a poškozené. Popsané přítěžující okolnosti na straně obžalovaného podle názoru soudu tedy neodůvodňují závěr, že by účelu trestu u obžalovaného bylo tentokrát dobře dosaženo uložením trestu, který by byl spojen s odnětím osobní svobody obžalovaného. Naopak polehčující okolnosti na straně obžalovaného, které spočívají v tom, že obžalovaný zejména v přípravném řízení částečným doznáním napomohl objasnit trestnou činnost, nezpůsobil poškozené A. P. vážnější újmu na zdraví, která by znamenala pro poškozenou trvalejší následky. Navíc poškozená tím, že byla uživatelkou drog společně s obžalovaným, do určité míry v souvislosti se zneužíváním drog oběma, umožnila a dovolila obžalovanému, aby se k ní choval tak, jak je popsáno ve skutkovém ději ve výroku rozsudku. Soud proto učinil závěr, že účelu trestu u obžalovaného bude tentokrát ještě dobře dosaženo i uložením podmíněného trestu odnětí svobody na dolní hranici zákonné trestní sazby s poněkud delší zkušební dobou nad dolní hranicí zákonné trestní sazby, když soud zároveň přihlížel jako k polehčující okolnosti na straně obžalovaného ke skutečnosti, že k ukončení skutkového děje došlo 29. 11. 2015, tedy téměř před dvěma lety a od té doby nebyly zjištěny v chování obžalovaného žádné závady, nebylo zjištěno žádné protispolečenské chování obžalovaného.

P o u č e n í : Proti rozsudku lze podat odvolání.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku

- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu v Kladně), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Kladně rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze.

V Kladně dne 24. října 2017

JUDr. Jiřina Říhová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:

M [redacted] P [redacted]